

Előfizetési árak:

| | | |
|------------------------|----------|-----|
| Egész évre | 5 ft | kr. |
| Fel évre | 2 " 50 " | |
| Negyed évre | 1 " 25 " | |
| Naptáriónak egész évre | 3 " — " | |

Hirdetési díjak

a legutányszámban számíttatnak.
Bélyeg minden beiktatásért 30 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Szerkesztői Iroda.
hova a lap szellemi részét illető kérdések megküldendők:
ÁLLAMI TANITÓKÉPEZDÉBEN.
Lelvelek csak bérmentesen fogadtatnak el. Keziratok nem adatnak vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési penzeik és hirdetések a kiadóhivatalba — N Á N A Y L A J O S könyvnyomdájába — küldendők be (Bódog-ter, Scheibner-féle ház.)

Egyes szám ára 5 kr.

Előfizetési felhívás a

„**B A J A**”

című hetenkint kétszer megjelenő közlönyre.

Előfizetési feltételek:

| | |
|-------------|-------------|
| negyed évre | 1 frt 25 kr |
| fél „ | 2 „ 50 „ |
| egész „ | 5 „ — „ |

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postautalványon eszközölhetők.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását és anyagi támogatását tisztelettel kéri a „**BAJA**” kiadója.

Közgyűlésünk és a budapest-zimonyi vasút.

Folyó hó 28-án tartott közgyűlésünkön került szónyegre Pestmegyének a budapest-zimonyi vasútra vonatkozó s a kiskőrösi értekezlet megállapodás értelmében tett azon átirata, melyben nevezett simutnak Halas-Szabadka érintés-veli kiépítése van a kormánytól és törvényhozástól kérelmezve.

A törvényhatóság nem lévén azon helyzetben, hogy nevezett irányt az országos közérdekkel kiegyeztetni bírja,

T Á R C S A.

Csendes este . . .

Csendes este kis szobamban
Ülök némán — sóztalanul,
S elmerengek multamon, mely
Lelkem előtt elvonnul.

Oh mily szép volt az is, ez is . . .
És mind oda van, — vége!
S nem maradt más nekem csak is
Édes — fájó emléke.

Oh de jó, hogy ez megmaradt,
A multba el — élvezet,
A míg annak veszteségén
Ki nem sírom lelkemet.

Lajos Gyula

W. asszony és fityur fia.

(Pikareszt történet napjainkból. A „Pesti Hírlapból.”)

Ha nem volna szomorú dolog a nevetés az emberek bátorságai felett, bizony nagyon nevetnénk rajtuk. Akárhányszor megtörtént már, hogy az együgyű hiszékenységet a jelmezes gazság befonta s megeraltea. Mégse okosodnak rajta az együgyűtek. Megbiznak a Messiasz ígretében, hogy hát: ugyis övök lesz a — menyeknek országa.

A napokban ismét kalandorok sikerült hős tette képezte a „szűkebb körü” beszéd tárgyát. Olvasóink közt bizonyára sokan lesznek, kik az érdeklötteleket jól ismerik. A dolog furdőhelyen já-

ten járulhatott Pestmegyre átiratának p . . . , hanem ezzel szemben a közvetkező emlékirato magas kormány és törvényhozásból felterjesztieni

„Mélyen tisztelt képviselőhöz.”

A közfigyelmet érdemlő, országos érdekűségű napi kérdéseknek egyikét az osztrák magyar-szerb vasuti conventio folytán a budapest zimonyi vasut kiépítése képezi, melynek rendeltetése az: hogy a szerbiai vasutal oss. kötötésben a nemzetközi nagyszabásu kereskedelmi és forgalmu, a szomszédos és délkeletnek fekvő tavolabbi országokkal köztettesse. — Különbözö érdekeltsegek mutatkoznak ennek minö iránybani vezetésére nézve, de magyar hazánkat illetöleg az egyedül országos főerdekek nem lehet más, mint az: hogy a szóbanforgó budapest-zimonyi köztvetítő vonal oly irányban vezetessék, melynélfogva a délkeletnek fekvő fővágrészekkel kereskedelmünknek gócpontja lehetöleg fővárosunkba, mint az ország szivébe localizálathassék.

Innen kiindulva a legszerencsétlenebb és hazafiatlan gondolatnak tartanánk, ha a választás a Duna jobb partjára esnék, vagy ha a kikindai kiágazásnak terve fogadtatnék el, mert ezeken a vonalokon idegen érdekeknek nyujtanánk előnyöket saját országos kereskedelmi és forgalmi érdekeink rovására, — idegen országbelieknek adnánk kezébe módot és eszközöket arra: hogy a nemzetközi kereskedelmet és forgalmat saját országunkon keresztül az érintkező egyéb vasutakon fővárosunktól más irányban elterelhessék, s az

szik, messze tölünk valahol Németországban, hova a honos arisztokratia, még a tözserendü is, járatos.

W. urnö, egy helybeli szépség, a utóidényt ama bizonyos furdőben töltö. Nem volt beteg, legfölebb a divatkor bántotta s azért sub titulo ideggyöngöség s vérszegénység, üdülni ment. Ez utban nem a férje kísérte. W. ur sokkal természetesebb, hogyaem idegeit szemrehányásokkal illethetné s sokkal pirosabb orra, hogy sem magát vérszegénységről vádolhatná. Neki az orvos és a gabonauizlet egy kirándulást tanácsoltak Bukaresztbe s ö hallgatott a jó tanácsra.

De ki volt a hölgy kíséröje, kérdik önök? Ne tessék mitől se tartani. W. asszonyságnak van egy kamazs fia, kinek felsö állán már ütöget a bajusz, szemel nagykorulag beesettek, roccoco bluzban szokott utczán járni és altatónak évek óta jöd-káliumot iszik. Ez a fityur kísérte, „még mindig szép” mamáját a furdőbe.

Furdőhelyen könnyen megy az ismerkedés. W. asszonyság s a fityur egy elegans küsejű, közöpköru férfival ismerkedek meg, ki csakbamar kirukkolt vele, hogy neki neje is van, még pedig szép: be is mutatta rögtön W. asszonyságnak. A társaság erre párosával sétálni ment: az elegans ur W. asszonysággal és az imént bemutatott hölgy a fityurral.

A fityur igen jól mulatott. Az imént bemutatott hölgy, mondjuk Z. asszonyság, nemcsak szép volt, de kacér is. A fityur kezdett a markába nevetni a könnyü gyözelmen, melyet kivívni remélt s kezdö egyuttal szólni az elegans urat, ki mamáját vezette karon.

Sokat sétáltak. Az elegans ur bőbeszédü ember s testtel-lelélekkel beszél. W. asszony testtel-lelélekkel hallgató. Egészen elmerültek a társalgásba a furdőhely sétányain, a minek a fityur perze szörnyen örült, mert annál észrevetlenebbül szorongathatta Z. asszonyság kezeit.

országunkat szelidelő vasutak idegen érdekeknek csupán transzito vonalul szolgáljanak. — Elnöfelőga azon reményünknek batorkodunk kifejezést adni, hogy a czélszerű irány megválasztásánál e két vonalról szó sem lehet.

Országos érdekeinknek szemmel tartása mellett a budapest-zimonyi vasutat oly irányban kell tehát kiépítenünk, mely más vonalokból beleolvadás nélkül lehet legelőnyösebb uton egyenesen a fővárosba mint országunk központjába vezetessen, s ennél fogva minden oly idegen érdekű kísérleteknek és fondorkodásoknak, melyek fővárosunktól a nemzetközi forgalmat más irányba elvonni célozzák, utját állja.

Ezen irány kitűzésére nézve is azonban két áramlat versenyez egymással, — egyik a mely a Duna és Tisza közt Kunságon, Szabadkán és Újvidéken at; — másik pedig mely a Duna balpartján Kalocsán, Baján, Zombor és Újvidéken keresztül kívánná a mondott budapest-zimonyi vasutat létesíteni. Az előbbire nézve első látható lépést a Kiskőrösön tartott vasúti értekezlet tette, melyet Pest vármegye is fölkarolván a vasutnak azon iránybani kiépítését feltérjesztésében pártolta, és a testvér törvényhatóságokat — ezek közt városunk közönségét is — pártolásra átiratilag felhívta — s ugyan e végre a kiskőrösi értekezlet is körözvényeket bocsátott ki.

Mi, habár helyi érdekeink, különösen a fővárossal kereskedelmi összekötetésünk szempontjából a szóbanforgó budapest-zimonyi vasutnak városunk irányábani vezetését tartjuk is kívánatosnak, még is hódolni tudnánk a kiskőrösi értekezlet által felvetett, és Pestmegye által pártolt eszmének, ha látnánk, hogy az egész országra nézve ezen mozgalomba hozott vonal lenne egyedül az fűdös. De bármennyire törekednénk is ezen tekintetben magunkat megnyugtanni, meggyőződésünk a helyzetet és körülmények egybevetése s megfontolása után mindég az marad: hogy a kiskőrösi értekezlet által kitűzött irány nem egyedül valamely nagy országos fontosságú kívánalomnak kifolyása, hanem hogy az inkább helyi érdekekből indul ki, melyek tekintetében más vidékeknek is épen ugy jogában és szabadságában áll a verseny-kitűzésre lépni főleg akkor, ha kimutatható, hogy a versenyre keit helyi érdek az országos

közérdekkel nemcsak nem áll ellentétben, sőt összehasonlítás által ez utóbbira nézve még túlsúlytal is bír.

Nem tudhatni ugyan előre, hogy a Szabadka irányában javallott vonal utjában mily pontok érintése czéloztatik, de annyi igaz, hogy ha a térképen Budapesttől Újvidékiig mely a kiskőrösi értekezletben is átmeneti pontnak van kifejezve, szorosan egyenes vonal húzatik, ezen egyenes vonal Szabadka közelébe esik, de Budapesttől Szabadkáig kiugrás, illetőleg görbülések nélkül csak Izsákot és csekély kiugrásal csak Halast érinti, a többi része ezen vonalnak rengeteg pusztaságon beleértve Izsák és Halas területét is természetelen homok vidékeknek megy keresztül. A vonalról a Duna felé eső néhány községek pedig t. i. Kun-Szent-Miklós, Szababzsállítás és Kiskőrös épen oly távolságban állanak ezen vonalhoz, mint a Duna balpartján tervezett vasúthoz. Hasonlóképp Szabadkától Újvidékiig húzandó egyenes vonal kiugrás és körbülés nélkül szinte csak két községet érint t. i. Szent-Tamás és Ókér, és a többi része ezen vonalnak kisebb-nagyobb kiugrásokkal is csak három községet közelít meg t. i. Csantavért, Topolyát és Peketehetegy. — Szóval az elfogulatlan szemléből egy tekintetű a térképre befogja látni, hogy a kiskőrösi értekezlet által Szabadka irányában tervelt vasutnak általuk hangsúlyozott legenyesebb és leg-rövidebb vonala mindkét megyében a legritkábban benépesített vidéken, s csupa pusztaságokon, hozzá még Pest megyében és a Kunszágon Sahara-féle nagy futóhomok tengeren húzódik keresztül, melynek kelet felőli oldalán egész az osztrák államvaspályáig egyetlen falu sem létezik.

Emek ellenében a Duna balpartján kiépítendő vasut ugy Pest megyének a legjobb talaját, valamint a felső és Kánaán bőségű alsó Bácskának legtermékenyebb róna fekvésű vidékein sűrűn benépesített jobbra-balra virágzó falvak közt futna végig, felölelve ezeknek mindennemű gabonában a hires apatini név alatt ismeretes keményen, liszt, szesz és egyéb nyers terményekben s állatokban bővelkedő gazdasági czikkait és ipargyártmányait.

Ezen vasutvonal utjai az alsó Bácskának áldásos, de nedves időben járhatlan utjai miatt bővözferhetlen vidékein a közlekedést megkönynyítve, lakosait boldogítaná, s azok

— Az elegans ur zsebébe nyult, papírt s írószereket vett elő.

— Itt van — ugy mond — egy váltó. Irjon belé 75000 marka összeg erejéig szóló követelést, mely a váltóbirtokosnak 8 nap mulva a. ön atya üzlétében Budapestben lesz kifizetendő, aztán írja a váltót alá, különben levőm.

A fityur reszkető kezekkel nyult a toll után s ugy tón, ahogy az elegans modoru ur parancsolá.

— Most pedig — folytató emez, miután a váltót átvette a fityurtól — siessen haza s mondja meg mamájának, hogy holnap dében meglátogatom, mert a váltót neki is alá kell írnia. Megértett?

A fityur nem birt egy szóval se válaszolni, főlsezdte tagjait a földről s eliszkdótt.

Másnap dében az elegans modoru ur jelentkezett W. asszony-ságnál a váltó ügyében. A „még mindig elég” helyig eleinte tudni se akart az aláírásról, de a mint az elegans modoru ur zsebébe nyult s piros levélpapírosra írt levélkéket mutatott föl neki egy gyöngéd, halk megjegyzés kíséretében, reszkető kézzel a toll után nyult s aláírta nevét a váltó hátlapjára. Azután mohón nyult a piros színű levélké után, megszámlálta, hogy mennyi s az egész csomagot nagy gondosan — elégette.

W. asszonyság és fia, a fityur az nap este elhagyták a fűdőt, s hazajöttek Budapestre. A határidőre megérkezett a váltótulajdonos, s kifizette magának a 75,000 márkát.

Az elegans modoru ur pedig korántsem vált el Z. asszonyságtól. Oh ellenkezőleg! Nagy kacsuga utaztak Nizzába s elhatározták, hogy hasonló tréfát mások is elkövetnek, ha — sikerül.

Orion.

Igy üdögéltek és spacirogattak ok egyik héttől a másikig, midőn egy tel-holdas, csillaggyenes este Z. asszonyság a kezét szorító fityur nagyon is forróan ölelé magához. A fityur keze s hangyék keze egymást a leghevesebben fogták, — hirtelen szétnyitkáltak mellettök a bokrok s ott egy új kéj jelent meg: az elegans ur, Z. asszonyság férjének harcias szándéku ökle.

Izsony drámai jelenet készült. Az öklől mögött ott áll a férj othelloi szemekkel, melancusi homlokkal, dandini orral és brutálisag brutális haggal:

— Egy moeczanast se, uram! pisztoly va a kezemben.

Szegény fityur, szeretett volna futni tuskén, bokron keresztül, de lábait megtagadták a szolgálatot. Reszketett, didergett s mégis veríték cspeggett a homlokáról. Az elegans modoru férj kéréshetetlenül folytató:

— Uram, ön rutul visszaéit bizalmammal, megőte házi boldogságomat örökre. Belátthatja, hogy ez öbuzt kíván. Számoljon lelke üdvével, multja bűnével, mert egy perc mulva ön halott. Hiába kiált segítségem után, ezen a magános helyen ily későn nem jár senki.

— Kegyelem! — hebegé a fityur — kegyelmezzen életemnek. Gondoljon anyámra, kít halálom megöl.

Az elegans modoru ur ajkaiiba harapott, összeráncolta homlokát, s aztán így szól:

— Anyja? — Szerencséje, hogy rá rájogkozott. Nekem is volt anyám, kít nagyon szerettem s ki ravontott érettem. Az ön mamája, uram, derek asszonyt s az ő kedvéért önnek kegyelmet adok. De csak egy feltétel alatt. E hűtlen asszonytól még ma elválóok, neki nincs vagyona s ha a törvénysek megerősíté elváltásunkat, nincs miből megélnie. Ennek az ön nyomorult esábitása az oka. Méltányos, hogy jövőjéről a szerencsétlennek ön, a esábitó gondoskodjék.

vagyoinak értékét különösen pedig az itt nagy kiterjedésben létező államkincstári kameralis birkoknak becését is emelendő, — egyszersmind ugyanezek jólétében és vagyoni emelkedettségében saját jövedelmzésének is dús forrását találáná, mert valamin csak azon folyó válhatik nagygyá és kiapadhatlaná, mel-nek számos gazdag tápírtásai vannak, ugy a vasutak fenttarthatására szükséges jövedelmzés kiapadhatlan forrását csak is a jólétben emelkedhető és industriában gyarapodható szomszédos községek képezik. — Viszont a mely vidékeken ennek lehetőségé sem feltehető, az nem alkalmas a költséges vasutak létesítésére, mert fentartásához az erőket máshonnan kell kölcsönözni, melyek a maguk helyén hasznosabban lennének alkalmazhatók

A mi a Szabadka irányában javallott vasutnak Pest megye által hangoztatott azon indokát illeti, hogy a szeb vasuti forgalom ez által a fővorrasl legtróvidebb közvetlen összeköttetésbe hozatnék, erre nézve bátorokunk megjegyzésünket azon latin mondattal kezdeni: linea recta est quidem brevissima, sed non semper opportunissima. — A fővorralsi kérdésnek közvetlen összeköttetés a Kalocsa, Baja és Zombornak irányuló vasuton is el lehet érni, és pedig a vonal rövidsége tekintetében sincs oly nagy különbség, a mely ennek mellőzését tenni szükségessé, mert hiszen a térképen Szabadkán át húzható egyenes vonalról nagyrészen csak is szemem nem sértő csekély elhajással távozik el, a legnagyobb elhajlás a kihuzandó egyenes vonal közeiben mintegy 6 mérföldnyi távolságot képez, s ez a 34 mérföld hosszúságu vasutnál ugy szólván elenyészik, s ennélfogva az ezen vonalon kinalkozó előnyökkel szemben ilyen elhajlás tekintetbe sem jöhet, főleg ha figyelembe vétetik, hogy a Szabadkának irányuló vasut sem fogna lenia egyenességben haladni, hanem — mint minden vasut — a községekhez közelítés végett szinte görbületeket fog képezni. — De nem fontos a kiskörösi értekezletben a Duna balparti vonal ellen felhozott azon nehézség sem, hogy ez Kalocsától Bajáig alacsony árterés és mocsáros vidékeken megy keresztül, mert hiszen a feltöltéshez az anyagot nem messziről kell szállítani — hanem helyben kapni, mely feltöltéssel az országra kettős haszon hárulna, amennyiben ezel az árvekkel által okozott károk mellőztetésének, s általa egyszersmind a tervben lévő Duna szabályozás is részben megoldva lenne.

Figyelmél érdemel még különösen azon körülmény is, miszerint ha a szóbanforgó budapest-zimonyi vaspálya Baján vezetetik keresztül, ez által az állami garancia mellett képített báttaszék-zákányi vasut is a szakútezból kimene-kül, mert ekkor ezen vasutnak Bajánál a budapest-zimonyi vaspályával összeköttetésé már csak idő kérdése lehet, — mi ha létesíteni fog a két vasut forgalmi egymást kölcsönösen előmozdítván a báttaszék-zákányi vasut is jövedelmző leendő a mikoron az állomat a garancia folytán terhelő telemek kiadásoknak szüksége is legott meg fog szűnni, a mi tehát egyzél több ok arra nézve, hogy a budapest-zimonyi vasut Baja irányában vezetessék.

Végtelem nem tévesztendő szem elől azon körülmény is, hogy a Szabadkának irányuló vasut a gazdag osztrák állami vaspályával párhuzamosan haladna, s miután ez régi időtől fogva a megszokott forgalmat magához vonzotta, az államnak, melynek az ebből származó maleficium garancia tekintetében beszámítható lenne. Nem állhat érdekében azon csekély termelvények elszállításának kedviért, melyeket az itt-ott oasként kiemelkedő mezőgazdaságok nyujtanak, párhuzamos vonallal concurrentiába lépni.

Ha valahol concurrentia oahajtható, ugy az legkívánatosabb lenne a Dunagőzhajózással szemben, mely a személy szállítasokat annyira monopolisálja, hogy mellette hasonló vállalatok már ismételve megbuktak, s az utazó közönség kényserülve van magát a magas tarifának alávetni, minek meggátlása egyedül az általunk javallott Duna balparti vasutvonallal lenne elérhető, ugymint elérettet az a Budapesttől Bécsbe vezető vaspálya által.

Mindezek folytán, most midőn az ország érdekeinek megóvása a minden oldalról körültekintést és a létező vi-

szonyoknak legbehatóbb megfontolását igénylik; — bátorokunk javallatának a melyon tisztelt képviselőházhoz azon kérelemmel felterjeszteti, — miszerint az elősorolt indokok alapján ennek helyt adni és törvényhozással a budapest-zimonyi vasutnak Kalocsa, Baja és Zombor irányában kiépítését méltóztatassék elhatározni.*

Kelt Baján, 1879. sept. hó.

H I R E K

— A tanulmányi alap tulajdonát képező háznak kiépítésével, melyek a helybeli népnyusnasimot tanerőkkel ellátandó cziszterci rend tagjai laknak. Hínyday Antal építmeister bizatot meg. Tegnap történt az ünnepélyes első áószerzés, mint az alap ásásának kezdete.

— A pest-zimonyi vasutra vonatkozó kérény átadására Dr. Hauser Mor, Szutrey L., Paukovics E., Szohner A. és Spitzer S. arakból álló öttutó küldöttség választotta, s egyuttal határozatot, hogy a kérény pártolás végett átötetik Bácsmege, Zombor, Újveked törvényhatóságaihoz, mely törvényhatóságok szintén felhivatala hasonló küldöttség küldésére. E küldöttség aután egyesítve Kalocsa, Apatin s egyéb érdekel községek küldötteleivel Kalocsa bitoros érseket fogják felkérni, hogy őket a miniszteriumhoz vezesse s ott kérelmüket hatható befolyásával támogatassa.

— Munkatársunkat, Hengl Adolf tanító urat ismét szép kitüntetés érte. Egy műszertani, absolut irodalmi beccsel bíró dolgoztalt 3 arany pályadíjat nyert. Boldogul éljen, hogy közhasznú működését sokáig folytathassa!

— A kiskirtokosok országos földhitelintézeté* újból alakuló közgyűlését tartván, emnek idejét f. évi október 19-ére tűzte ki.

— Halálözlet. Pertots Ambrus hités ügyvéd és Szabadka sz. kir. város adópnztárnoka súlyos betegség után éte 58. évében f. é. szeptember 24-án elhunyt; holt tetemet pénteken d. u. 4 órákor nagy részvét mellett a bujai sírkertben takarítottak el. Áldás körébe az elhunynak hamvait!

— Bedölt zsinagóga. Szolyván Berogmegegyben az ir. uj év napján szörnyű szerencsétlenség történt. Az ottani izraeliti orthodox hitközség imaházában, mely egy fűrdő felé van építve s már régen roskadozó állapotban volt, az istentisztelet alatt a női osztály padozata leszakadt s mintegy negyven nő és az alatt lévő fűrdő-basznibe hullt. A zúrvavar, ijedelem, a mi most keletkezett, leirhatatlan. Iszonyú sikoltások, jüगतás hangzik. Mindenki kifelé igyekszik s oly tolongás támad, hogy valóságos csoda, miszerint még nagyobb szerencsétlenség nem történt. Körülbéli 20 asszony s nehány gyermek ittétett s szorítottak aqyon, s könnyen vagy nehezen megsebesíttek száma még nagyobb. Legelsők kik a szerencsétlenül jártának segítségére siettek, Schönbörn grf munkás utadalmának gazdasátszjelei, érdeszei, sb. voltak. 16 nőt és egy títu halva huztak ki a fűrdő-medence vízeiből. Ezenkívül még 12 egyén kisebb-nagyobb sérülést szenvedett.

— A gőz ellensége. Pár nap előtt érdekes közleményt hoztak a lapok egy Costa Hagge nevű gazdag konstantinápolyi görögüről, ki mióta nejét egy vasuti szerencsétlenség folytán elvesztette, sohasem utazik vasuton. Igy ha hajón Trieszbe ér, azonnal herkoszit fogad és vasut helyet azon keresi föl a karlisbadi és tepsitzi fűrdőket, hová évenként menni szokott. E különös görögnek van még pedig kálmból párja hazánkban. E férj Gindl Rudolf, egyik legvagdagabb embere Magyarországnak, kinek Tolnamegyében, Nógrádmegyében óriási birtokai vannak, ki azonkívül budapesti háziur is. Az agg Gindl Rudolf, kit különben szexel körökben ismernek, sohasem utazott sem vasuton, sem gőzhajón. Valahány-szor tolnamegyi tengeliczi birtokáról Budapestre s onnét tovább nógrádmegyei birtokára utazik, megtudja ezt a közbeeső helységé egész lakossága. A kijelölt állomás k mindegyikén négy gyönyörű pilent hó várja az érkező urat, ki utjában sohasem száll ki hintőházból, hanem kevés gyámlemből véve magához, bevájja, míg lovakat váltának s ezzel tovább folytatja utját. A tisztés búszakkállú öreg urat nézik mindenhon, a hol csak elvonul. S valahány-szor az állomások vendéglője előtt megállapodók hintaja, körülölgők azt mint valami látványosságot s megámulják a különösképp öreg urat, valamint megámulják azt a szerencsédett négy pejt is, melyeket három-négy állomásnál ismét másik négy pejt vált föl. Igy utazik az öreg Gindl érdekes hosszú sora óta, egy utjában néha egész ménsét képező lovaival; s e különbe utazási módja talán megerdemli a tolljegyzést, főleg oly esetben szemben, mint a minő a konstantinápolyi görögök. Az öreg Gindl azonban ezen is utulesz, mert ott nemcsak a vasut, de még gőzhajó utasai közt sem láttaq sohasem.

— Cselszövő rabbi. Régebben elbeszéltek, hogy a bereg-szászi rabbi mily eszozózkéhes nyul, ellenségének, a fiatal kántornak megtrónásza. Miután eddig nem tudta kitérni, a most eső nagy

űnnapélek a kalmából újabb cselöszövényhez fordult, mely valóban eredeti s maga nemében. Segélygyűjtés ürügye alatt egy bizalmas emberét Galiciába küldte, tényleg azért, hogy a kántor elene adatkot gyűjtjön. Feltűnt az is nemelőknek, hogy a pap és párthevei pár hét éig rejtgetnek egy idegen vénasszonyt s gyakran öszsegvilylenek egymással suttogni. — Nem is sejtje senki, mily hatáson szini jelenet fog rendeztetni. Az ünnepeket megelőző szeptember 16-án délután ismertetélet volt rendezve, melyen az ifjú kántor is résztvett. A templom előtt csoportok alakultak. Az ajtóhoz vau állítva a ven idegen zsidóasszony. A templomi közönség öszlik, a kántor is jó, sietve ifju nejehez s gyermekéhez, de alig lép ki az ajton, midőn e szavakkal: „Ah kedves drága férjem, csakugyan vegre feltaláltak! Nyakába borult az idegen zsidóasszony. Hatásos jelenet. A kántor nem ismeri a nőt: a nő bizonyítványokkal áll elő, melyekkel bőségesen el van látva; kezében van a házassági bizonyítvány is. A közönség egy része kételkedik, más része ufjong. Kell még egyh bizonyítvány? A nő azt is tudja, hogy a kántor ezombján egy forradás van. A kántor lecsipetlik, ruhája lerántatik, a forradás megtaláltatik. Semmi kétség: ő a férj. Büne kétfős házasság — bigamia. Előre a rendőrséghez, onnét a dutyiba! Most is ott ül a szerencsétlen vizsgálati fogságban, mert még nincs kiderítve teljesen, hogy való-e a vád? Azonban a pap czéjárt érte, mert mint írják, ha felmentetnék a vádlott, bajos lenne állását többé visszanyernie.

— Egy régi éleznék új alkalmazása. Megáll a vonat, megszomjazott az egyik utas és vizet kér. Egy furgo leány oda fut, kiöblíti szépen a poharat és tiszta vízzel felnyújtja. — Mit fizetek? — kérdi az utas. — Két krajczárt uram. — Éjha, be drága nálatok a víz! Ugyan nem mondanád meg nekem, mennyibe kerülne, itt egy közepeszerű felhőszakadás? — Jaj uram, ne is említse, tavál ingyen akart adni az úrsten, s mégis százszekbe került! — A z állomás Miskolc volt.

— **Pikáns jelenet egy amerikai vasúti hálókozásiban.** Az indianapolis-st.-ionisi vasut egyik vonatának halóteremben fésőtö ecsetre méltó jelenet folyt le multror. Éjfel után két óraker az utasokot egy nő segélykiáltása ébresztette föl. A kocsii közepén, ágynak szélén egy fiatal nő állt, s könyveze beszélt el, hogy egy férfi akart az ő ágyába mászni. Azt hiszi, mondá, hogy ugyanaz, ki előtte való este mindenfélekép magára akarta vonni figyelmét. A férfi ugy adta elő a dolgot, hogy felkelt vizet inni s a kocsii zökkenése a nő ágyába dobtá. E mentésgét a közönség természetesen nem fogadta el. A fiatal nő e közben vánkosa alá nyult, onnan egy revolvert húzott elő, s a férfit kényszeríté, hogy térden állva, hálgöngben kérjen tőle bocsánatot, szintén a hálóingben körülálló közönség nagy mulatságára.

Törvényeszkii csarnok.

Folyó évi szeptember hó 24. és 25-én tárgyalattott a szabadi kir. törvényeszkii előtt Mikossevics Sándor és Gyula postarablási bűnügye. Elnök: Biró Antal k. törvényeszkii elnök, bírák: Baky Gedeon és Rekvényi Lajos, közvádó: Sátor Jenő kir. ügyész, jegyző: Dr. Sárly Guidó kir. törveszkii jegyző, védő ügyvéd: Lóosz Zsigmond.

Mikossevics Sándor bajai születésű, mintegy 30—34 éves, kereskedőség, magas termettel s érdekes külsővel, fesztelennél sőt mondhatnók, hogy nagyon is szabadon viseli magát, öcsese Mikossevics Gyula 26—28 éves alacsony termet s szabályos vonásokkal, mindkerten mint a posta-rablás elkövetői vádlottaknak.

Elnök nagyszámú intelligens közönség előtt megnyitván az ülést előadja: „A tárgyalás alá kerülő postarablás, 1874. november 16-án esti fél 7 óra tájban, a baja-bikityi uton, közel a bajai szőlőkhoz követtetett el. A vizsgálat nyomban megindítottat, de eleendő adatok hiányában az eljárás beszüneteltett. Újabban ismét bizonyítékok merültek, melyek alapján megindítottat a vizsgálat, s ennek folyamán Mikossevics Sándor és Gyula vád alá helyezettek.” — Felolvastatik Baja város kapitányi hivatalának tett jelentése. — Elnök a helyszínéről felvett térképet bemutatja, ezután Mikossevics Sándornak 1874. december 27. és 1875. március 31. tett vallomási olvatatnak fel, melyket röviden a következők: Vádolt tanukra hivatkozik kiknek társaságában volt a rablás esetjén egész 7 óráig, leveleit pedig, melyeket vizsgálati fogságban atyja, sógora és öccsének írt, informálván őket vallomástételeikről, mint sajátját el nem ismeri és tagadja. Felolvastattott Mikossevics Gyula 1875. márt 31. tett vallomása, mely egészben megegyezik testvére vallomásával. Elnök kérdéseire „En nem tudok semmit” és „Nem tudommal” válaszol, a rablásnál jelen volt postakocsi Tóth Pál (jelenleg szekerész Szerzőjovában) mint tanu vezetettik elő. Elnök azon kérdést intézi a tanuhoz. vajjon „megismerné-e a tetteseket? T a n u: „Igen! testtársukról és a nagyobbat hangjáról, olyan uriféle hangja volt,” erre vádlottak több hivatalokkal egy csoportban bevezettetnek. T a n u: vádlottakra mutatva „Ez volt az egyik, az a kicsi meg a másik, epen ilyen formájuk volt.” Vádoltak határozottan tagadnak.

Ezú! an Heimecz János honvéd vezetettik elő, ki mint fedezet a postakocsit kísérte, ez szintén a tettesekre ismer vádlottakban, kik határozottan újból tagadnak, s midán ez és a következő nap még vau 20—25 tanu hallgatattott ki, kiknek vallomási részeit sulyosítók, részeit könnyítők vádlottak helyeztet, a két ífben járó tanu Benzák Lajos nőtlen molnár (holleé nem tudatik) és Schmeider Anna szolgáló (gyermekágyban fekvő beteg) nem jelen-hetvén, a k ügyész indítványára a végbírályálás bizonytalan időre elnaplottattott. „Szab. Ellen.”

Az első

es. kir.

DUNAGÖZHAJÓZÁSI TÁRSULAT póstea- és személynállító hajójának MENETRENDEJE.

Pósthajómenetek:

Bajáról Budapestre: kedden, szerdán, estőfőzőkén, pénteken, szombaton és vasárnap paut reggeli 4 óraker.
Bajáról Mohácsra: vasárnap, hétfőn, kedden, szerdán, pénteken és szombaton reggel 6 óraker.
Bajáról Orsova-Galatzig: hétfőn, szerdán és szombaton reggeli 6 óraker.
Személynállítóhajómenetek:
Bajáról Budapestre: naponként d. u. 3 óraker,
Bajáról Mohácsra: „ „ „ „ esti 5 „ „

Vizállás Baján.

| | C pont tenék | DUNA CSATORNA | 84.98 83.00 |
|-----------------|-----------------------------|--------------------------------|-------------|
| Szeptemb. 30-án | DUNA 85.89 O fölött 1.01 | CSATORNA 85.19 mélység 2.19 | |

Üzleti tudósítás.

Baján, 1879. szeptember 26-án.

Buza 11.75 zab 5.— bab 7.50 árpa 6.25 roza 7.75 kátszeres 7.50 köles 4.60 kukorica 6.—

Az árak 100 kilogr. után.

Felölös Szerkesztő:

Dr. BARTSCH SAMU.



Árlejtési hirdetmény.

Mélykut község alulirt előljárósága e. zel közhírré teszi, hogy a 10575 frt 83 kr költséggel előirányzott új község ház felépítése, folyó évi október hó 12-én délutáni 3 óraker Mélykuton a község ház tanácstermében nyilvános árlejtés utján a legkevesebbért válalkozónak kiadatik.

A költségtervezet és árlejtési feltételek a község háznál megtekinthetők.

Kelt Mélykuton, 1879. szept. 12.

Milassese Antal

községi jegyző.

Csibri János

községi bíró.

